

Επειδή κατά τη διάταξη του άρθρου 84 παρ. 2 α νΠΚ , όπως ίσχυε προ του Ν. 5090/2024 ελαφρυντική περίσταση θεωρείται ιδίως " το ότι ο υπαίτιος έζησε σύννομα ως τον χρόνο που έγινε το έγκλημα, περίσταση που δεν αποκλείεται από μόνη την προηγούμενη καταδίκη του για ελαφρό πλημμέλημα". Η ως άνω διάταξη με την οποία διευρύνεται η δυνατότητα αναγνώρισης της ελαφρυντικής αυτής περιστασης, με την υιοθέτηση του κριτηρίου της σύννομης ζωής, είναι ευμενέστερη της αντίστοιχης του πΠ.Κ. με την οποία ορίζετο ως ελαφρυντική περίσταση "το ότι ο υπαίτιος έζησε ως το χρόνο που έγινε το έγκλημα έντιμη ατομική, οικογενειακή, επαγγελματική και γενικά κοινωνική ζωή" καθώς και της πανομοιότυπης διάταξης που επανήλθε με το άρθρο 16 του ν.5090/2024, κατά την οποία θα πρέπει ο έντιμος βίος να ανάγεται σ' όλες τις πιο πάνω μορφές της συμπεριφοράς και συνεπώς είναι εφαρμοστέα κατ' άρθρο 2 παρ.1 ΠΚ.

Επειδή για το ορισμένο του ισχυρισμού περί σύννομου βίου πρέπει να εκτίθενται συγκεκριμένα περιστατικά θεμελιωτικά σύννομης προηγούμενης ζωής του υπαιτίου, η οποία υπάρχει όταν αυτός δεν έχει παραβιάσει επιτακτικούς ή απαγορευτικούς κανόνες δικαίου. Όταν δηλαδή στη διάρκεια του χρόνου σέβεται τα έννομα αγαθά και συμμορφώνεται με τις επιταγές του νόμου, ώστε το έγκλημα που έχει τελέσει να εμφανίζεται ως μοναδική παραφωνία, ως εξαίρεση σε αυτή τη σταθερή στάση της ζωής του, ως δυσάρεστη έκπληξη, κάτι που κανένας δεν περίμενε. Ο προηγούμενος σύννομος βίος αποδεικνύεται πρωτίστως με την απουσία από το ποινικό μητρώο του υπαιτίου καταδικών για αξιόποινες πράξεις. Το λευκό ποινικό μητρώο κατ' ελάχιστον απαιτείται για την αναγνώριση του εν λόγω ελαφρυντικού, περίσταση που δεν αποκλείεται από μόνη την προηγούμενη καταδίκη για ελαφρό πλημμέλημα, τέτοιο δε δεν συνιστά οπωσδήποτε το αδίκημα της κατοχής εκρηκτικών μηχανημάτων, για το οποίο έχει καταδικαστεί ο Ν. Μιχαλολιάκος, (ο οποίος αιτείται το σχετικό ελαφρυντικό), λόγω της κατεξοχήν επικινδυνότητας του εν λόγω εγκλήματος για τα έννομα αγαθά, απολύτως συναφούς με την πράξη για την οποία καταδικάστηκε από το Δικαστήριό Σας, το γεγονός δε ότι η ποινική αυτή καταδίκη ανατρέχει στο έτος 1979 δεν τον καθιστά αδιάστικτο ποινικά, αντίθετα είναι τροχοδεικτική βολή για τη μετέπειτα πορεία του κατ/νου.

Ως προς τους λοιπούς αιτούντες το συγκεκριμένο ελαφρυντικό, έχουν καταδικαστεί αμετάκλητα για πράξεις τελεσθείσες προ του χρόνου τέλεσης των υπό κρίση εγκλημάτων, (οι οποίες και μόνο ενδιαφέρουν εν προκειμένω), ο Α. Πανταζής για φοροδιαφυγή τελεσθείσα το έτος 2006, για επικίνδυνη σωματική βλάβη τελεσθείσα το έτος 2004 και για λιποταξία την 10-5-2000 και ο Ν. Τσορβάς έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για επικίνδυνη σωματική βλάβη τελεσθείσα την 7-5-2008. Οι ανωτέρω δεν δικαιούνται σε

κάθε περίπτωση το αιτηθέν ελαφρυντικό, ενώ οι λοιποί αιτούντες λογίζονται «λευκοί», (καθόσον είτε δεν έχουν καταδίκες, είτε έχουν τέτοιες για ελαφρά πλημμελήματα), πλην όμως το λευκό ποινικό μητρώο συνιστά αναμφίβολα ένα ισχυρό (μαχητό) τεκμήριο προηγούμενης σύννομης ζωής, ωστόσο δεν αποτελεί το μοναδικό κριτήριο για την ουσιαστική αξιολόγηση του βίου ως σύννομου, αφού η σύννομη ζωή δεν ταυτίζεται με το λευκό ποινικό μητρώο, αλλά με τον πραγματικό σεβασμό των εννόμων αγαθών στον καθημερινό βίο. Άλλωστε το μεν η παραβίαση των νόμων δεν θεμελιώνει πάντοτε αξιόποινη πράξη, το δε πολλάκις αξιόποινες πράξεις παραμένουν στην αφάνεια. Έτσι ο κατ/νος ενεργεί μη σύννομα και όταν παραβιάζει αστικούς κανόνες και κανόνες δεοντολογίας και δεν τηρεί τη νομιμότητα σε όλες τις εκφάνσεις της καθημερινότητάς του. Από τον συνδυασμό των ανωτέρω είναι φανερό πως για την θεμελίωση του σύννομου βίου λαμβάνεται υπόψη η συμπεριφορά του κηρυχθέντος ενόχου μέχρι την τέλεση της αξιόποινης πράξης λαμβανομένων μάλιστα υπόψη των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέσθηκε αυτή και επί πλέον προϋπόθεση της αποδοχής ή μη του σχετικού αυτοτελούς ισχυρισμού είναι η επιβλητέα ποινή να είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας, αρχή η οποία παραβιάζεται όταν η ποινή, μετά την αναγνώριση ελαφρυντικής περίπτωσης, τελεί σε προφανή δυσαναλογία με την βαρύτητα του εγκλήματος και την ποινική απαξία της πράξης ως και την επελθούσα από το έγκλημα βλάβη. Απαιτείται επομένως η διαπίστωση ότι η συγκεκριμένη περίπτωση υπολείπεται σημαντικά κατά την ποινική της απαξία σε σχέση με τον μέσο όρο των παρεμφερών υποθέσεων. (ΟΛΑΠ 2/2022, ΑΠ 447/2023 ΠΧ ΟΔ 518, ΑΠ 623/2023, ΑΠ 64/2023, ΑΠ 186/2023, ΑΠ 1117/2022, ΑΠ 1466/2019)

Με βάση τα προεκτεθέντα προτείνω να απορριφθεί το ελαφρυντικό του άρθρου 84 παρ. 2 α ΠΚ για όλους τους αιτούντες, καθόσον από τις περιστάσεις τέλεσης της πράξης, ήτοι μεγάλος αριθμός εγκλημάτων τα οποία τελέστηκαν στα πλαίσια της εγκληματικής οργάνωσης και μάλιστα κατά της ζωής και της σωματικής ακεραιότητας, με ρατσιστικό κίνητρο, συνάγεται ότι οι κατ/νοι παρουσιάζουν ροπή προς αντικοινωνική συμπεριφορά και μάλιστα όχι απλή προδιάθεση, αλλά έμπρακτη εξοικείωση με την παραβίαση του νόμου, έτσι ώστε το έγκλημα που τέλεσαν να μην εμφανίζεται ως εξαίρεση σε μια σταθερή, σύννομη στάση της ζωής τους, ούτε ως δυσάρεστη έκπληξη, που ουδείς περίμενε από τους συγκεκριμένους δράστες. Η τέλεση εγκλημάτων κατά της ζωής στα πλαίσια εγκληματικής οργάνωσης και μάλιστα με ρατσιστικό κίνητρο δεν είναι έγκλημα που τελείται ευκαιριακά και περιστασιακά αλλά απαιτεί θρασύτητα και αδίστακτη μεθόδευση παράκαμψης της νομιμότητας και ουδόλως δύναται να αναδύεται ξαφνικά σε μια σταθερή υπέρ του δικαίου στάση ζωής. Σε περίπτωση αναγνώρισης της εν λόγω ελαφρυντικής περίπτωσης, η επιβλητέα ποινή δεν θα είναι σύμφωνη

με την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον η συγκεκριμένη εγκληματική οργάνωση που επιδιώκει την τέλεση εγκλημάτων κατά της ζωής και της σωματικής ακεραιότητας υπερτερεί σημαντικά κατά την ποινική της απαξία σε σχέση με άλλες εγκληματικές οργανώσεις.

Η διάταξη του άρθρου 84 παρ. 2 ε νΠΚ που αφορά στην ελαφρυντική περίπτωση της καλής συμπεριφοράς μετά την πράξη είναι ευμενέστερη της αντίστοιχης προϊσχύσασας του πΠΚ, καθόσον η καλή συμπεριφορά του υπαιτίου αξιολογείται ως ελαφρυντική περίπτωση ακόμα και όταν υφίσταται τον εξαναγκασμό της φυλακής. Προτείνω να απορριφθεί το σχετικό ελαφρυντικό για όλους τους αιτούντες, καθόσον η σχετική διάταξη έχει βασικά θετική υπόσταση, προδήλως διακριτή της συνήθους, που δηλώνει ότι ο κατ/νος έχει αποτινάξει το παρελθόν του, έχει αλλάξει τρόπο ζωής, εμφανίζει ηθική και ψυχική μεταστροφή και μόνο η συμμόρφωση του κρατούμενου στους σωφρονιστικούς κανόνες, η πραγματοποίηση ημερομισθίων και η επιμόρφωσή του στις φυλακές ή σε καθεστώς ελεύθερης διαβίωσης δεν αρκούν για την στοιχειοθέτηση του εν λόγω ελαφρυντικού, (ad hoc ΑΠ 447/2023 ΠΧΡ ΟΔ 518), ούτε η δημιουργία οικογένειας, η εργασία (ad hoc ΑΠ 130/2017), ούτε η συμμετοχή του σε φιλοζωικές οργανώσεις, ούτε η εθελοντική αιμοδοσία, ούτε οι προσφορές από το κατάστημά του προς ενίσχυση της επιχειρηματικής του δραστηριότητας, ούτε η συμπαράστασή του σε αδυνατούντα και πάσχοντα μέλη της οικογένειάς του, (η οποία συνιστά βασική ηθική υποχρέωση κάθε ανθρώπου), αποτελούν περιστατικά από τα οποία να προκύπτει θετική και επωφελής για την κοινωνία δράση του, ούτε τέλος το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος δεν τέλεσε κάποια αξιόποινη πράξη μετά τη σύλληψή του αλλά εξακολουθεί να ζει όπως και πριν, εξαιρουμένης της παραβίασης των νόμων και ιδιαίτερα του ΠΚ. Σε κάθε περίπτωση αποκλείεται η συμπεριφορά των αιτούντων κατηγορουμένων να χαρακτηριστεί ως ηθική και ψυχική μεταστροφή αυτών, δεδομένου ότι η στάση αυτή αναγκαίως συνδέεται με την αποδοκιμασία της αξιόποινης πράξης που τέλεσαν, όμως όλοι οι αιτούντες τήρησαν σκληρή υπερασπιστική γραμμή, ουδέποτε αποδέχθηκαν τις αξιόποινες πράξεις που τους αποδόθηκαν και επιχείρησαν να συσκοτίσουν την υπόθεση, ισχυριζόμενοι ότι η δίωξη είναι αποτέλεσμα πολιτικής σκευωρίας σε βάρος τους την οποία προφανώς υλοποιούν οι δικαστές, ξεπερνώντας έτσι κάθε ανεκτό όριο του δικαιώματος άρνησης της κατηγορίας και ακόμη και μετά την δολοφονία του Π. Φύσσα και την σύλληψη του Ν. Μιχαλολιάκου την 28-9-2013 ουδείς διέκοψε τις σχέσεις του με την ΧΑ. Επιπλέον τούτων:

Ο Ι. Άγγος επισκέφθηκε τον παθόντα Π. Γκούτη στο κατάστημα που εργαζόταν και απείλησε τη σωματική του ακεραιότητα ενώ είχε

προσδιοριστεί η δίκη πρωτοδίκως και συγκεκριμένα ο Π. Γκούτης κατέθεσε: ο Ι. Άγγος «που ξέρει ότι είναι κατηγορούμενος στη δίκη και εγώ μάρτυρας κατηγορίας...έχουνε το θράσος και με απειλεί» (σελ. 2591 της εκκαλουμένης) και στον παρόντα βαθμό, σε ερώτηση: «Ο Άγγος όταν σας είπε ότι θα σας χτυπήσει, είχε αρχίσει η δίκη; -Ναι».

Ο Ι. Καζαντζόγλου κατά τη διάρκεια της δίκης στον πρώτο βαθμό απείλησε την μάρτυρα Δήμητρα Ζώρζου με τη φράση: «πάμε έξω να σου δείξω εγώ τι είδες εκείνο το βράδυ».

Όσον αφορά τους βουλευτές, ο Μιχαήλ Αρβανίτης Αβράμης υπήρξε υποψήφιος βουλευτής με την ΧΑ το 2015 και το 2019.

Ο Αντώνιος Γρέγος σε δημόσια εκδήλωση στη Βέροια την 13-4-2014 δήλωσε: «όπως και σε κάθε πόλη της Ελλάδος και εδώ κάνει κουμάντο η ΧΑ. Εδώ μόνο ΧΑ» και ήταν υποψήφιος στις εκλογές του 2019.

Η Ελένη Ζαρούλια παρέμεινε στη ΧΑ μέχρι το 2019.

Ο Πολύβιος Ζησιμόπουλος ήταν υποψήφιος βουλευτής με τη ΧΑ το 2015 και το 2019 και παρέμεινε στη ΧΑ μέχρι το 2022. Την 12-4-2015 επιβράβευσε ιδιαίτερα τους «στρατιώτες της ΧΑ που όρθωσαν το ανάστημά τους στη Νίκαια».

Ο Παναγιώτης Ηλιόπουλος παρέμεινε στη ΧΑ μέχρι το 2019.

Ο Δημήτριος Κουκούτσης σε ομιλία του το 2015 δήλωσε: «από δω και περα θα μιλήσουν και τα μπράτσα αλλά κυρίως θα μιλήσει η γλώσσα... ο μεγάλος βραχνάς είναι τα δικαστήρια». Τέλος, ανεξαρτητοποιήθηκε από τη ΧΑ μόλις την 4-3-2017.

Ο Νικόλαος Μίχος αποχώρησε από τη ΧΑ το έτος 2017.

Ο Αρτέμιος Ματθαιόπουλος ήταν υποψήφιος με τη ΧΑ στις αυτοδιοικητικές εκλογές το 2014 και στις βουλευτικές εκλογές το 2019.

Την 10-9-2015 οι κατ/νοι Η.Κασιδιάρης, Γ.Γερμενής, Ν.Κούζηλος, Η.Παναγιώταρος και Κ.Μπαρμπαρούσης επισκέφθηκαν την Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος και δήλωσαν, δια στόματος Η.Κασιδιάρη, ότι «η Ζώνη θα λειτουργήσει ξανά υπό την αιγίδα της Χρυσής Αυγής».

Επίσης ο Ν. Κούζηλος την 25-1-2014 ηγήθηκε 100 περίπου ατόμων που επιτέθηκαν στο στέκι Ρεσάλτο, στη γειτονιά του θύματος της δολοφονίας Π. Φύσσα.

Ωσαύτως ο Κωνσταντίνος Μπαρμπαρούσης τον 8^ο 2016 συμμετείχε σε επίθεση σε αστυνομικό στο Ξηρόμερο Αγρινίου και την 15-6-2018, εντός της Βουλής, κάλεσε το Στρατό να συλλάβει την Κυβέρνηση.

Ο Ι. Λαγός 3 χρόνια μετά τη δολοφονία του Π. Φύσσα, σε ομιλία του για τα 4 χρόνια της τοπικής Περάματος δήλωσε: «κάποια λεβεντόπαιδα με μαύρες μπλούζες και με τον μαϊάνδρο και την γαλανόλευκη τις κέρδισαν...και είναι εδώ ανάμεσά μας...γιατί αυτοί ήταν που στήσαν τις τοπικές αυτές...».Επίσης ο Ι. Λαγός κατ επανάληψη εκδήλωσε εντός του Δικαστηρίου υβριστική συμπεριφορά προς τα μέλη του Δικαστηρίου με τις φράσεις: «γαμώ το Δικαστήριό σας και γαμώ τη Δικαιοσύνη σας» «οι γελοιότητες που κάνετε εσείς δεν έχουν προηγούμενο. Σε οποιαδήποτε χώρα της Ευρώπης αν ήσαστε εσείς και κάνατε αυτές τις ερωτήσεις θα γέλαγε ο κόσμος. Μη γελοιοποιείτε άλλο τον εαυτό σας» «Από τα ανδρείκελα αυτά δεν μπορεί κανείς να είναι περήφανος. Όταν γυρνάνε σπίτι τους ντρέπονται όταν κοιτάνε τα μούτρα τους στον καθρέφτη», «είστε ξεφτιλισμένοι» και «είστε σκουπίδια».

Ο Ηλίας Κασιδιάρης το έτος 2017 δήλωσε για Υπουργό της Κυβέρνησης: «μόλις γάμησα μια αδελφή».

Ο Χρήστος Παππάς κατέστη φυγόποινος.

Τέλος, ο Ν. Μιχαλολιάκος αμέσως μετά την καταδίκη του πρωτοδίκως αλλά και μέχρι σήμερα διατρανώνει: «Δηλώνω περήφανος για τις ιδέες μου επί 48 ολόκληρα χρόνια».

Έτσι η επικαλούμενη καλή διαγωγή και συμπεριφορά αυτών μετά την πράξη, δεν προέρχεται από αγαθή προαίρεση αλλά είναι υποκριτική, οφειλόμενη στην ελπίδα τους να επιτύχουν την αναγνώριση του εν λόγω ελαφρυντικού (ΑΠ 847/2024, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 447/2023 ΠΧΡ ΟΔ 518, ΑΠ 13/2022, ΑΠ 188/2022 ΝΟΜΟΣ).

Περαιτέρω, κατά την διάταξη του άρθρου 84 παρ.3 του νΠΚ, αυτοτελή λόγο μείωσης της ποινής αποτελεί και η ελαφρυντική περίσταση της μη εύλογης διάρκειας της ποινικής διαδικασίας, που δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα του κατηγορουμένου. Η προσθήκη της αυτοτελούς αυτής περιστασης στην παρ.3 του άρθρου 84 του ΠΚ αποτελεί συνέχεια της ρύθμισης που είχε εισαχθεί με την παρ.3 του άρθρου 7 του ν.4239/2014. Η διαφορά ως προς τη νέα ρύθμιση είναι ότι αρχικά η εύλογη υπέρβαση της διαδικασίας είχε ενταχθεί στο άρθρο 79, δηλαδή στους κανόνες επιμέτρησης

της ποινής (ΑΠ 1191/2019, ΑΠ 1040/2019), ενώ τώρα πλέον συγκαταλέγεται στις ελαφρυντικές περιστάσεις του άρθρου 84, εντός καθοριζομένων από το νόμο πλαισίων, σε συγκεκριμένες περιστάσεις, οι οποίες, ως αυτοτελή ισχυρισμοί, πρέπει να προτείνονται από τον κατηγορούμενο κατά τρόπο σαφή και ορισμένο, δηλαδή με όλα τα πραγματικά περιστατικά που απαιτούνται κατά νόμο για τη θεμελίωσή του, έτσι ώστε να μπορεί να αξιολογηθεί και, σε περίπτωση αποδοχής του, να οδηγήσει στο ειδικότερα ευνοϊκό για τον κατ/νο συμπέρασμα, άλλως δεν υπάρχει υποχρέωση του δικαστηρίου να αποφανθεί με ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία (ΑΠ 712/2024, ΑΠ 1255/2023, ΑΠ 731/2022, ΑΠ 1583/2022, ΑΠ 1583/2022).

Εν προκειμένω, ο αυτοτελής ισχυρισμός για την αναγνώριση της ελαφρυντικής περίπτωσης του άρθρου 84 παρ. 3 του ΠΚ, συνίσταται μόνο στην αναφορά της ως άνω νομικής διάταξης, χωρίς την επίκληση ορισμένων περιστατικών τα οποία να θεμελιώνουν τον ισχυρισμό ότι η μη εύλογη διάρκεια της διαδικασίας δεν οφειλόταν σε υπαιτιότητα των κατ/νων και επομένως, θα πρέπει να απορριφθεί προεχόντως ως αόριστος, διότι δεν αναφέρονται συγκεκριμένα περιστατικά (πόσες φορές διεκόπη η υπόθεση, λόγους διακοπής, χρόνους προσδιορισμού της διακοπής), άλλωστε η υπόθεση ουδέποτε ανεβλήθη, σε αμφοτέρους τους βαθμούς διαδικασίας. Σημειωτέον ότι, παρά τον ισχυρισμό της υπεράσπισης ότι ουδέποτε αιτήθηκαν την αναβολή της δίκης, ο κατ/νος Ν. Μιχαλολιάκος αιτήθηκε τούτο ήδη με την έναρξη της διαδικασίας στον παρόντα βαθμό, καίτοι κρατούμενος ο ίδιος και τινές συγκατηγορούμενοί του, επικαλούμενος επιθυμία του να παραστεί στο Δικαστήριο αυτοπροσώπως, καίτοι επί 5,5 έτη ουδέποτε παραστάθηκε στον πρώτο βαθμό παρά μόνο κατά την απολογία του, χωρίς οιοσδήποτε των κατ/νων και ιδίως οι κρατούμενοι να αντιλέξουν σε αυτό το αίτημα αναβολής. Αντίθετα, όταν κατά την πορεία της διαδικασίας η εισαγγελική έδρα σε αιτίαση συνηγόρου υπεράσπισης ότι αντιμετωπίζουν πρόβλημα στην εκτέλεση των καθηκόντων τους σε άλλες δίκες λόγω των πολλών δικασίμων της παρούσας επεσήμανε ότι έχει προτεραιότητα η συγκεκριμένη δίκη πλην άλλων διότι τινές κατηγορούμενοι είναι κρατούμενοι, ο κατ/νος Ι Λαγός, παρότι κρατούμενος, αντέτεινε: «δεν πειράζει, την έχουμε εκτίσει την ποινή μας, τώρα σας έπιασε ο πόνος;». Ούτως το Δικαστήριο οδηγήθηκε σε διακοπές της διαδικασίας κυρίως λόγω κωλύματος των συνηγόρων, απασχόλησής τους σε άλλο δικαστήριο, αποχής από τα καθήκοντά τους κατόπιν συμμόρφωσης σε απόφαση της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων και μη υποβολής αιτήματος λήψης άδειας την οποία edικαιούντο σύμφωνα με την ως άνω απόφαση και θα ελάμβαναν λόγω κρατουμένων κατ/νων και ούτως το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο δεν συνεδρίασε κατά το διάστημα από 1-1 έως 3-6-2016 αλλά και το Δικαστήριό Σας σε

συγκεκριμένες ημέρες . Περαιτέρω, ουδείς μάρτυρας κλήθηκε από την εισαγγελική αρχή για να καταθέσει προσωπικές κρίσεις και εκτιμήσεις, ως ισχυρίζονται οι κατ/νοι από μόνο το λόγο ότι ορισμένοι παθόντες από την δράση των κατ/νων είχαν την ιδιότητα του καθηγητή Πανεπιστημίου, όπως ήταν οι μάρτυρες Δημήτριος Κουσουρής, θύμα της απόπειρας ανθρωποκτονίας, Νικόλαος Αλιβιζάτος, θύμα του Η. Παναγιώταρου ο οποίος έσπασε το μικρόφωνο κατά τη διάρκεια ομιλίας του στην Π. Βουλή και του είπε: «Γιατί δεν λες το όνομά σου παλιοεβραΐε; Λευί σε λένε», Γεώργιος Καμίνης, θύμα επίθεσης υπό του Γ. Γερμενή, Γεώργιος Μαργαρίτης, μάρτυρας τρομοκρατηθείς κατά την εισβολή του Η. Κασιδιάρη εντός λεωφορείου στη διάρκεια της οποίας προπηλακίστηκαν μετανάστες. Επομένως ενόψει και της πολυπλοκότητας της υπόθεσης «δημοσίου συμφέροντος και μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος», σύμφωνα με το Ν. 4022/2011, του διακυβεύματος της υπόθεσης για τους κατ/νους και της ανάγκης αντιμετώπισης από το Δικαστήριο πολύπλοκων πραγματικών και νομικών ζητημάτων, καθόσον η δίκη αφορούσε ολόκληρη την κοινοβουλευτική ομάδα ενός πολιτικού κόμματος και δη έναν ειρωβουλευτή και 17 βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου, του αριθμού των κατηγορουμένων, (69 στον πρώτο βαθμό και 57 στον δεύτερο), του αριθμού των μαρτύρων, (146 κατηγορίας και 69 υπεράσπισης), του τεράστιου όγκου των αναγνωστέων εγγράφων, σε συνδυασμό με την καθυστέρηση της διαδικασίας εκ μέρους των κατηγορουμένων, οι οποίοι ουδόλα συνέβαλαν στην αποκάλυψη της αλήθειας αλλά άσκησαν το δικαίωμά τους να αρνηθούν την κατηγορία καταχρηστικά, αφού αρνήθηκαν ακόμη και την ιδεολογία τους, το καταστατικό του πολιτικού κόμματος στο οποίο ανήκουν μέχρι και την επίσημη ιδιότητά τους στο πολιτικό κόμμα, (ο Α. Μοθαιόπουλος αρνήθηκε ότι ήταν Περιφερειάρχης), με αποτέλεσμα η έρευνα για την αναζήτηση της αλήθειας να εξικνείται από μηδενική βάση, δεν αποδείχθηκε ότι από μη συνυπαιτιότητα των κατηγορουμένων η υπόθεση δεν δικάστηκε σε εύλογο χρονικό διάστημα, αλλά, αντιθέτως, η όποια καθυστέρηση δεν είναι αδικαιολόγητη και οφείλεται και σε συνυπαιτιότητα των ιδίων κατά την εξέλιξη της δίκης και επομένως, δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του αιτούμενου ελαφρυντικού και πρέπει να απορριφθεί όλως επικουρικώς ως ουσία αβάσιμο.

Να απορριφθεί το ελαφρυντικό του άρθρου 84 παρ. 2 δ. β ΠΚ το οποίο αιτούνται οι κατ/νοι Μιχαήλ Αρβανίτης Αβράμης, Κ. Μπαρμπαρούσης και Γ. Δήμου προεχόντως ως αόριστο, καθόσον συνίσταται μόνο στην αναφορά της ως άνω νομικής διάταξης, χωρίς την επίκληση ορισμένων περιστατικών για τη θεμελίωσή του, άλλως και όλως επικουρικώς ως ουσία

αβάσιμο καθόσον: α) Η μη ταπεινότητα των αιτίων θα κριθεί όχι υποκειμενικά, δηλαδή κατά την αντίληψη του δράστη, αλλά αντικειμενικά, δηλαδή κατά την αντίληψη της κοινωνίας (ΑΠ 792/2025, ΑΠ 295/2015). Ως τοιαύτα νοούνται τα μη αντίθετα προς την κοινή περί ηθικής ή κοινωνικής τάξης συνείδηση και τα μη μαρτυρούντα διαστροφή χαρακτήρα και κακοβουλία του δράστη (ΑΠ 792/2025, ΑΠ 130/2017) και εν προκειμένω το ρατσιστικό κίνητρο προεχόντως συνιστά ταπεινό αίτιο τέλεσης εγκλήματος και β) οι κατ/νοι μέχρι σήμερα ουδέ καν ισχυρίστηκαν ότι εντάχθηκαν στην εγκληματική οργάνωση χωρίς τη θέλησή τους και ότι εξαναγκάστηκαν να δεχτούν, να υποστούν ή να πράξουν κάτι υπό την επιβολή και τον έλεγχο του Νικολάου Μιχαλολιάκου ή οποιουδήποτε άλλου.

Εξάλλου, ως προς την ελαφρυντική περίπτωση του άρθρου 84 παρ. 2 δ ΠΚ, για την οποία η σχετική διάταξη είναι όμοια με την προισχύσασα, πρέπει η μετάνοια του υπαιτίου όχι μόνο να είναι ειλικρινής, αλλά και να εκδηλώνεται εμπράκτως, δηλαδή να συνδυάζεται με συγκεκριμένα περιστατικά, τα οποία δείχνουν ότι αυτός μεταμελήθηκε και για το λόγο αυτό επιζήτησε, ειλικρινά και όχι προσχηματικά, να άρει ή να μειώσει τις συνέπειες της πράξης του, χωρίς να αρκεί η απλή έκφραση συγνώμης. Δηλαδή η ενδιάθετη στάση και τάση της μετάνοιας και μεταμέλειας πρέπει να υλοποιείται σε ειδικές και συγκεκριμένες πράξεις που υποδηλώνουν την αυθόρμητη μεταβολή και μετάλλαξη στον ψυχισμό του κατ/νου (ΑΠ 447/2023 ΠΧΡ ΟΔ 518 και τις εκεί παραπομπές). Επομένως θα πρέπει να απορριφθεί ο ελαφρυντικός ισχυρισμός περί έμπρακτης μετάνοιας των Γεωργίου Σκάκου, Γεωργίου Τσακανίκα και Γεωργίου Δήμου δεδομένου ότι μόνο φραστικά μετανόησαν, πλέον τούτων δε, ο μεν Γ. Τσακανίκας παραδέχθηκε μόνο ότι ήταν γεγονός αναμφισβήτητο, όπως την μη παραγγελία τρικακίων την οποία δήλωσε ότι δεν γνώριζε, ενώ κατά τα λοιπά άπαντες ουδόλως βοήθησαν στην διαλεύκανση της υπόθεσης αλλά τήρησαν την σκληρή υπερασπιστική γραμμή των συγκατηγορουμένων τους, αρνούμενος μάλιστα ο Γ. Τσακανίκας ακόμη και το γεγονός της υπ' αυτού διαβίβασης στον Γ. Δήμου των απειλών του Ι. Λαγού. Ο δε Γ. Δήμου έχει ήδη λάβει πρωτοδίκως το ελαφρυντικό του άρθρου 82 παρ. ε ΠΚ επειδή αποκάλυψε τις απειλές που δέχθηκε κατά της ζωής του από τους συγκατηγορουμένους του, πλην όμως το γεγονός αυτό από μόνο του δεν υποδηλώνει και έμπρακτη μετάνοια, καθόσον αποκάλυψε τις απειλές από το φόβο πραγματοποιησεώς τους, ενώ κατά τα λοιπά δεν γνώριζε τίποτα για την εγκληματική οργάνωση και δήλωσε ότι συμμετείχε μόνο στις ειρηνικές εκδηλώσεις της.

Επίσης θα πρέπει να απορριφθεί ο ελαφρυντικός ισχυρισμός του Γ. Δήμου ότι στην πράξη του ωθήθηκε από **μεγάλη ένδεια**, (άρθρο 84 παρ. 2β ΠΚ) διότι η συνθήκη αυτή συντρέχει όταν ο υπαίτιος βρέθηκε σε τόσο πολύ άσχημη οικονομική κατάσταση η οποία άγγιξε αλλά δεν στοιχειοθέτησε κατάσταση ανάγκης, ώστε κάτω από την επίδρασή της τέλεσε την πράξη για να αποφύγει κίνδυνο που πίστευε ότι απειλούσε σοβαρά αυτόν ή συγγενή του ή την περιουσία του και εν προκειμένω ο ίδιος ισχυρίζεται ότι είχε σταθερό εισόδημα, έστω και μικρό, ως συνταξιούχος των ΕΛΤΑ και η σύζυγός του εργαζόταν ως ιδιωτική υπάλληλος (λαντζέρισσα), συνθήκες μάλλον καλύτερες συγκριτικά με τραγικές περιπτώσεις συνανθρώπων μας την περίοδο της οικονομικής κρίσης, πέραν δε των ανωτέρω η μεγάλη ένδεια μόνο στα εγκλήματα κατά της περιουσίας μπορεί να συντρέξει (ad hoc ΑΠ 1301/2009) και δεν δικαιολογεί ένταξη σε εγκληματική οργάνωση που τελεί εγκλήματα κατά της ζωής.

Να απορριφθεί το ελαφρυντικό της μετεφηβικής ηλικίας άρθρου 133 νΠΚ, ως ίσχυε πριν αντικ. με Ν. 5090/24 και εφαρμόζεται εν προκειμένω ως ευμενέστερη διάταξη, το οποίο αιτούνται οι κατ/νοι Νικόλαος Αποστόλου και Νικόλαος Τσορβάς, καθόσον κατά το χρόνο τέλεσης της πράξης ο μεν πρώτος, γεννηθείς την 7-8-1988, είχε συμπληρώσει το 25 έτος της ηλικίας του, σε κάθε δε περίπτωση οι πράξεις του στα πλαίσια της εγκληματικής οργάνωσης δεν ήταν αποτέλεσμα νεανικής απεισκευσίας και επιπολαιότητας ή στιγμιαίας και παροδικής παρόρμησης αλλά επανειλημμένες, προϊόν ωριμότητας διανοητικής και συναισθηματικής που δεν αρμόζει σε πρόσωπο μετεφηβικής ηλικίας (ΑΠ 399/2025). Ο δε Ν. Τσορβάς, γεννηθείς το έτος 1976, ήταν ηλικίας 37 ετών.

Περαιτέρω, κατά το άρθρο 7 Ν. 4596/2019 «Δημόσιες αναφορές στην ενοχή προσώπου» (άρθρα 4 και 10 παρ. 1 της Οδηγίας 2016/343/ΕΕ): «Ο ύποπτος ή κατηγορούμενος έχει δικαίωμα να ασκήσει αγωγή αποζημίωσης ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 105 και 106 του Εισαγωγικού νόμου του Αστικού Κώδικα, προς αποκατάσταση της βλάβης, την οποία υπέστη εξαιτίας της προσβολής του τεκμηρίου αθωότητάς του από δηλώσεις δημόσιων αρχών που έλαβαν χώρα σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας πριν την έκδοση της απόφασης σε πρώτο ή δεύτερο βαθμό, οι οποίες αναφέρονται κατά τρόπο άμεσο στην εκκρεμή ποινική διαδικασία και είτε παροτρύνουν το κοινό να πιστέψει στην ενοχή του είτε προβαίνουν σε εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών με την οποία προδικάζουν τη δικαστική κρίση της υπόθεσης». Από την ως άνω διάταξη εναργώς προκύπτει ότι οι επικαλούμενες υπό των κατ/νων δηλώσεις

κρατικών αξιωματούχων σχετικά με την υπό κρίση υπόθεση, δεν ασκούν επιρροή στην ποινική διαδικασία.

Τέλος το γεγονός ότι πολλοί κατ/νοι εξήλθαν των φυλακών λόγω υφ όρον απόλυσης ή και έκτισης της ποινής τους πριν την εκδίκαση της έφεσής τους οφείλεται σε ευεργετικές διατάξεις εξ επιεικείας του ποινικού νομοθέτη, οι οποίες ευεργετικές διατάξεις μείωσαν δραστικά την ποινή τους και επομένως συνιστούν οπωσδήποτε ωφέλεια δικονομική και δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να ερμηνευτούν ως δικονομική βλάβη, ώστε να αναγνωρισθεί αντίστοιχη ελαφρυντική περίσταση η οποία θα οδηγήσει σε περαιτέρω μείωση της ποινής τους.

Σας παραδίδω δε γραπτή την πρότασή μου.